

Nro. 3.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGÉDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Kedden Januariusnak 11. ik napján
1803. ik esztendőben.*

Helvétziai Respublika.

Sch wy tz, Decemb. 26-dikán. Olyan hír kezdett szárnyalni a' szegény Helvétzia felett, hogy tölle az úgy nevezett Waadlandal (Frantzia Helvétziával) egygyütt, a' Solothurni Kanton is elszakasztódnai, és a' Wallis példája szerént, ezekből is egy kitsiny magános Respublika formálódni fogna. — Hogy ez a' dolog talám nem éppen tsupa hír, vagy leg alább valamely kitsiny részében valami valóság is lehet, egy Decemb. 26-ikán költ Solothurni levélből gyanithatni, mellyben az olvastatik, hogy ezen Kanton héli faluk közzül sokak fel szabadittattak a' Frántzia sereg élelmire tartozó adó alól, azért, hogy ezek, a' Frantzia or-

Izág és Helvétzia között lejendő határnak végső elintéztetődése alkalmatosságával, Frantzia ország-hoz fognak tsatoltatni.

Az Aarburgi várba fogságra vitetett előkelő Helvétus személyekkel, egyéb eránt nagy kimmélléssel kezdetek bänni egy idő ólta: hanem a' fegyvert, ágyukat, vadász pufzkákat, &c, még máig is mind takarítják ki az ország' belső részeiről Waadtland felé, azzal a' külömséggel mindazonáltal, hogy némely Kántonokban a' paradéra való kofzperdekert, 's vadász puskákat, meg hagyják a' polgároknál.

Tigurumban pontosan megvisgáltatnak és megbetsülteenek mind azok a' kárók, a' melyeket az utólsó felzendülés alkalmatosságával való ágyuzás által a' Geni Andermatt ferege tett a' lakosoknak. Mind egygyütt 184 bombik, tüzes vasfazakak, és egyéb e' féle rontó golyobisok estek vólt tsupán a' magános polgárházakra; a' közönséges piatzokra, kertekbe, és tókba hullott golyobisok nintsenek ide számlálva.

A' Párisból érkezett levelek szerént már lehet Helvétziának jövendő béli sorsa felől ennyit tudni, hogy az egész országot il'ethető dolgok' eintézésire, egy közönséges Dietája fog lenni, melynek tagjai egész életekre válafztatnak a' nép által, és a' melly minden esztendőben öfzfze gyülekezevén egyfzer, egy hónapig tartja tanátskozásait.

Minthogy az idegen közönséges levelek, tsak valami töredékit adták ki annak a' levélnek, melyet az Eiső Konzül a' Párisban lévő Helvétusok Konzultájokhoz intézett vólt: erre nézve magok a' Helvétziai levelek közlik ezt már most

égsz valósága szerént; 's mi is ezek után ekkép-
pen közölhetjük magyar nyelven: — „

„Helvétziai Respublika' 18 Kántonainak pol-
gár Küldöttjei! A' ti hazátok állapotja térhes:
mértékletesség, böltsesség, és indulataiknak felálda-
zása, szükségések meg tarthatására. Egész Euro-
pa színe előtt válaltam az érette való hathatós
közbenjárást magamra: tartozásom szerént meg
fogok ezen felséges köteleltségnek félelni; a' mely
valamint a' ti segedelmetek nélkül igen terhes,
úgy ezzel egygyütt tsekélység fog lenni. Hel-
vétzia, sem azokfa a' történetekre nézve, a'
mellyek ő benne több századok alatt egymásután
következtek, sem külső határaitra és belső fekvésé-
re nézve, sem külömbkülömb vidékein találtató
nyelve, vallása, különösen pedig szokása béli rend
kívül való külömbkülömbféleségére nézve, semmi
más Státushoz nem hasonló. A' ti hazátokat a'
természet formálta öszsze szövetkezett részekből
álló országgá: ezen, erőszakot tenni akarni, nem
illene bölts emberhez. A' környülállások, és a'
múlt századok' tulajdonságaik hozták magokkal,
hogy hazátokban, rész szerént uralkodói jullal bíró,
rész szerént mások alá vettetett népek találtassanak:
a' környülállások és az új század természete, igaz-
ságcsabban és okasabban, a' jusok eránt való egyen-
lőséget állította fel minden vidékeitek között.
Több Kántonaitok századoktól fogva a' tsupa Nép-
országglás módja (Democratia) alatt éltek: más
Kántonaitokban néhány Familiák vették magokhoz
a' hatalmat, és az ilyenekben, uralkodók is, alatt-
valók is együtt voltak. Az ötet körülvévő Olasz
ország, Savoya, Frantzia ország, és Alsatzia la-

kosaiknak természeti tulajdonságaik okozták ő benne a' dolgoknak ezen rendjeket. Ezen szomszéd országoknak állapotjuk már meg változott: és a' ti első szükségetek és első júsotok azon fundálódik, hogy minden egymás felett való prérogatívaitokról le mondjatok. —

„Mind tulajdon nemzeteknek, mind a' titeket körül vévő nagy országoknak költsönös javok kívánnya — 1)ször, hogy 18 Kantonaitok egymás között egyenlő jussal bírjanak — 2)szor, hogy mások felett való elsőséggel bíró familiáitok (a' Patritciusok) erről le mondjanak — 3)szor, hogy olyan szövetség álljon fel Kantonaitok között, a' melly szerént mindeniknek magános kormányoztatása, különböző szokásaival, nyelvével, gondolkodása módjával - és hasznáival fennállhatóság, intéztetődjön el. Mikor ez meg lesz, ekkor azt kell meg határoznotok, hogy Kantonaitok mi némű függéssel légyenek egymáshoz; a' Közép, vagy minnyájtokra kiterjedő Országló Hatalom, korántsem olyan fontos dolog reátok nézve, mint 18 Kantonaitoké különkülön; sem finantziátok; sem fegyveres seregeitek, sem kormányoztatások módja, nem lehet nállatok mindenütt egyenlő. Soha nem tartottatok zsóldos népet; nagy finantziátok nem lehet; még Követeket sem tarthattok állandóan a' külső Hatalmasságoknál. A' Frantzia, Német, és Olasz országokat egymástól elválasztó bértzek' téteteikre lévén helyeztetődve, ezen különböző nemzetek' természeti tulajdonságaikban egyfersmind részesültetek. Hazátoknak egygyik nemzettel való sem tartása (neutralitással), kereskedéseiteknek virágzása, és familiái módon való kormányoztatások, azok a' fő dolgok, a' melly

népeteknek kedves lehet, 's benneteket fenntart-
hat. —

„Az én beszédem örökké e' volt Küldöttjei-
tekhez, midön ezek töllem állapotjok felöl taná-
tsot kérdetek. Ez, én előttem oly fundamento-
mosnak látszott lenni, hogy egész reménsséggel vól-
tam, hogy maga a' dolog természete, rendkívül
való elzközöknek elővételek nélkülis, el vezérel
benneteket a' tzélra: hanem, éppen azok közte-
tek, a' kik ezt leg jobban érezni láttattak, voltak
ugyan azok, a' kik külömbkülömb haszonkeresés-
ből, mint Frantzia országnak is ellenségei, ezen
kívül másutt kerestek pártfogót hazájóknak. Sem-
mi országlás módjai, mellyek kevés idő alatt nálla-
tok fel állottak, és a' mellyekről népetek azt gon-
dólhatta, hogy azok Frantzia országnak kívánsá-
gaval és javával ellenkezők, nem lehet tellyessé-
ggel javatokra. —

„Ugy beszéllvén hozzátok eddig, mint Helvé-
tziai polgár, szükség, hogy már úgy is beszélljek,
mint két nagy nemzet leg első tisztviselője, és hogy
nyilván tudtotokra adjam azt, hogy Frantzia ország
és az Olasz Respublika soha meg nem szenednek
nállatok egy olyan Országlás módját, a' melly az
ő ellenségeknak kedvező lehet. Negyven milliő
embereknek, a' ti szomszédaitoknak, kik nélkül
ti, sem mint magános személyek meg nem élhet-
nétek, sem mint Státus fenn nem állhatnátok, elég
méltó a' tekintetben való tartasásra. Szükség,
hogy rájok nézve semmi ellenséges dolog ne tör-
ténjen nállatok, hogy minden körülállásaitok egy-
gyességgben légyenek az övékkel, és hogy, mint a'
múlt századok alatt történt, főbb javatokat, főbb
politikátokat, főbb kötelelsségeket, ebben állani

tartsátok, hogy földcitéken semmi a' félét, a' mi a' Frantzia nép javát, és ditsófféget, sem egyenesen sem mellesleg meg sérthetné, véghez menni meg ne engedjete. Ha tulajdon javatok, és annak szükséges volta, hogy egymás között való veszekedéseiteknek vége szakasztódjon, engem' rá nem vehetett a' ti bajaitokba való avatkozásra; kéntelenített erre a' vélettek szomszédos Republikáknak hasznok. A' ti felkelteitek, valósággal olyan személyek által vezéreltetek, a' kik ellenünk hadat viseltek vólt, és a' kiknek leg első hozzátok intézett szavok, a' régi egymás felett való elsőségre, és a' Frantzia nép bosszszantására tzelozott. Szükség, hogy egygyik fél se, főképpen pedig, hogy az a' fél, a' melly meg verettetett, telyefféggel ne gyözedelmeskedjék a' másikon. Kontra-Revolutziótoknak nem lehet lenni. —

„Helvétziának politikája örökké úgy tartatott Európában, mint a' melly egy részét tenné Frantzia ország, Savoya, és Mayland politikájoknak, minthogy az ő állapotjának mi voltával, ezeknek batorsága egézfizen özfize köttetve van. A' Frantzia Orzáglószéknek leg első tartozó köteleffége leszen az, hogy vigyázzon, hogy az ellene való ellenséges systema, köztetek soha lábra ne állhasson, és hogy az ő ellensége' emberei, köztetek fő tisztviselőkké ne lehessenek. Szükség, hogy Frantzia ország azon határának, a' melly nyilván vagyjon, és a' melly csak általotok fedeztetik, ne csak semmi oka ne légyen a' nyúghatatlankodásra: hanem hogy a' felől is bizonyosok lehessünk, hogy, ha a' ti neutralltasotokon valahogy erőszak esne, a' ti Orzáglószéketeknek indulatja 's nemzeteteknek ja-

va, benneteket ezen esetben is inkább a' Frantzia Ország java mellé való szításra, mint sem a' néki ártásra, tze lozzon. Én minden projektomokat, minden meg jegyzéseket, mellyeket ti, vagy együtt, vagy különkülön, vagy Kántonaitok szerént előmbe botsátani jónak tartándatok, meg fogok fontólni. Barthelemy, Fouché, Röderer, és Desmounier Senátorok, a' kikre bízam, hogy gondolataitokat, 's boldogúlhatasotoknak és hajtandóságaitoknak minémüségét tanulják ki, előmbe fognak mindent terjeszteni, a' mit akartok, hogy meg értek. —

„Költ St. Clouban, Frimaire 19-ikén. (Dec. 10-ikén. — Bonaparte.“

Frantzia Respublika.

Paris, Dec. 20-ik napján. Gen. Lasnes, ismét vizsza nyerte a' Konzuláris testörző sereg béli fő Komendánságot, mellyet a' Lisbonai Udvarhoz való küldtetése előtt viselt. Azon volt ugyan az Első Konzul minden módon, hogy őtet vizsza küldje, mint Követet, ezen udvarhoz: hanem Lasnes magát erre telyességgel rá nem vette. — Ó az Első Konzul egyik sógora.

A' nevezetes Necker' hasonló nevezetes leánya Staelné, egy könyvet adott ki, De' lphine nevezett alatt, a' mellyre ilyen szemöldök írást tett: — „Egy férjfinak tudni kell nem gondólni a' vélekedésekkel, egy aszfzonynak pedig tudni kell azoknak fejet hajtani.“

A' Londoni Frantzia Követhöz olyan rendelté küldött az Első Konzul, hogy az Angliai Ministeriumnál meg határozva tegyen jelentést, hogy Egyiptomot és Máltát az Anglus katonaság hagyja oda.

A' Frantzia Lycéumokban vagy Akadémiákban való tanulás állapotjának plánumát már az Első Konzúl is megerősítette, melly is summáson ennyibül áll: — „

„Leg nagyobb szorgalmatossággal tanittatnak a' Deák nyelv, és a' Mathesis. Az elsőre 3 osztendők határozottak. Tanittatnak továbbá, a' Geographia, História Physika, Astronomia, Chemia, Mineralogia, Tántzolás, Rajzolás, és Muzsika, 's egy szóval minden úgy nevezett szép tudományok. A' könnyéül való elmondásban, 's deklamálásban is gyakorolják az ifjakat. Egy Professornak sem szabad egyéb oskolai könyvet magyarázni, hanem csak a' melly eleibe szabattatik. A' melly tanuló jutalmat nyer, azt ingyen tanítják muzsikálni. — Egyéb erántsupa katonai lában állanak ezen Lycéumok. Minden 30 fiúnak leszzen egy Kvártélymestere; egy tizt tanítja őket katona módra maschirozni, fegyvert forgatni, viaskodni, &c. Kompaniákra osztatnak fel, minden Kompania áll 25 fiuból, 's mindenikben van egy Strázsamester és 4 Káplár, a' kik a' magokat leg jobban viselő tanulók közül vállogattatnak ki. Mindent kompaniánként tsinálnak, esznek, sétálnak, laknak, &c. Tömletz, koplalás, és areftom által büntettetnek. Ez az utolsó abban áll, hogy a' vétkesnek, az alatt, míg a' többek időt töltenek, az udvarnak egy szegeletében kell állani, és onnét nem szabad el menni. A' tömlöttzel való büntetés csak estvig tarthat: ha szükség, hogy éjszaka is tartson, hírt kell felölle tenni a' Belső Ministernek. Minden ilyen oskolának van egy 1500 darab könyvből álló könyvesháza: de a' melyben csak az ott tanittató tudományokra tartozó könyvek.

lehetnek; a' Belső Minifter engedelme nélkül egy darab könyvet sem lehet bé vinni. Az egygyik tanuló Bibliothekáriusi tituluft visel. — Ezek jeles iskolai rendtartások.

Az Első Konzúl el kezdett élni azon tavaly nyert jussával, melly szerént a' bünösnek büntetésit el engedheti, vagy gyengitheti. A' Cote-d'-Or nevű Departamentomban történt, hogy egy úgy nevezett V e t e r a n u s (öreg katona) két katona tiszttel (polgári ruhában) egy olyan estvéli kisaszfzonnal sételni szémlélvén, a' leánt tóllök el venni és fogházba vinni akarta. Az egygyik tisztpattzával felelt a' katonának: ki is ezért még jobban fel indulván, oda kiáltotta a' Káplárját. Az alatt több tisztek is gyűltek a' lármára. A' Káplár nem esmervén öket, 's a' törvénynek eleget akaryán tétetni, addig buzgólkodott, hogy egygyik tiszten vezedelmes sebet ejtett, a' melly tselekedetiért azután 2 esztendei vasra ítétetett. Ez az az ember, a' kin Bonaparte a' megkegyelmezés jussát gyakorolni el kezdette, a' 2 esztendei vasson való fogságot, 6 hónapi tsupa fogságra változtatván.

Nagy Britannia.

Londonból Dec. 13-ikán. E' folyó hólnap 10-ik napján minifter Addington az Alsó Parlamentum eleibe terjesztette azon summát, melly a' jövő 1803-ik esztendőben a' Státus szükségeinek ki pótolására kivántatik. Ez a' summa pénz 22 millio, és 826237 font sterlingre megyen, mellynek két tizenheted részét Irlandia fogja fizetni. — A' nevezett finantz minifter szamvetése szerént, a' Statusnak jövő esztendőbéli jövedelmei elegendők lesznek azon summának bátorságossá var

ló tételere, sőt még azon feljül is marad valami; következésképen nem leszen a' költsön pénzre szükség. — „Azt mondják, így szólott továbbá minister Addington, némellyek, hogy a' békeességtől fogva a' mi kereskedésünk meg tsökkent; én pedig ellenkezőt mutathatok. A' ki vitetett portékáknak 1801-ik éftendőben 24 millió f. sterlingre ment az árra, ezen folyó 1802-ik éftendőben pedig 27 millió 800000-re. De koránt fints itt mind fel jegyezve, mivel ha minden ki vitt portékát fél veszünk, 50 milliónál is töbre ment. Angliának 1801 éft. tengeri kereskedésének fedezésére, 23395 matrozra (hajós legényre) vólt szükség, 1802-ben pedig 33740-re. A' kereskedés illy virágzó állapotjának az én előttem vólt minister vetette meg a' fundamentumát, és valamint a' Parlamentum böltséffe, úgy az Anglusok alandó gondolkozása módja, és józan okoskodása erőffitette azt meg. — Én tsak annyiban tettem ezen részben érdemeffé magamat, hogy az előttem vólt ministernek (Pitnek) nyomdokát követtem. — Néhányan azt állitják, hogy semmi bizodalma nints hozzám a' Publicumnak. Én e' pontot meg nem határozhatom; én a' nemzetnek szolgálok, és így jó uraim vannak ennékera — a' nemzet minden részre való hajlás nélkül meg fogja az én lépeseimet fontolni. A' miólta a' ministeriumba hivott engemet az én Királyom, az ólta a' köz bóldogságnál egyéb tzelom nem vólt. — Ezután is ezen principium mellett akarok meg maradni.

„Érzem, hogy tselekedeteim igazságosok és egyenesek vóltak. Botsanátot kérek ezen Háztól, hogy ebben, noha most leg előbbször, egy oly tse-

kely személyről, milyen magam vagyok, én magam beszélek. —

„Országunknak semmi környülállásaiban nem láthatok valami okot a' nyughatatlankodásra. Midőn jövedelmüket így nevedekni, kereskedésünket így terjedni szemlélem — midőn hajós seregünket olyan erőben lenni látom, a' melly, nem mondom (mivel azzal meg bántanám) hogy akár melly más hajós feréggel szembe állhat, hanem a' melly akár melly más hajós sereget feljúl halad, sőt egész Európa tengeri erejinek meg felelhet — midőn tudom, hogy rendes katonaseregeinken kívül egy 90 ezer emberből álló vidéki (Provincialis) sereghez is számot tarthatunk — midőn közöttünk, azt, a' mi minden dolognak a' lelke, a' mi nélkül minden gyenge és semmi, u. m. a' férjfiui bátorságot lában állani látom — midőn jól tudom, hogy ezen ország' lakosai, némely megvetendőket, (itt sokak kiáltották, hogy: halljuk! halljuk!), kiknek számok tsak a' tsapfzékekben látszik felesnek lenni, hanem a' közönséges figyelmetesség előtt magokat el nem titkólhatják, ki vévén, egyesesen és hüségesen gondolkodnak — midőn mind ezeket látom, lehetetlen, hogy a' leg nagyobb boldogságnál egyebet láthassak és reméllhessek. Minthogy mi nem a' hadakozáson fundalódó nevedekésre, és tsupa képzelődesen épülő plánumoknak végrehajtására, hanem tsak a' békefégből folyó boldogsággal való bátorságos élhetésre törekedünk: lehetetlen, hogy országunknak állapotján egész Európa ne örvendjen, 's ne bámuljon.“

Ugyantsak ezen Alsó Ház a' jövő esztendőre is rendelt még ujontan a' Frantzia kivándorlott papok számára egy majd 2 millió f. Sterlingekből ál-

ló segedelmet — valamint szintén egy 220 ezer forintból álló summát a' hadi foglyok számára (!).

A' Felső Házban, kibotsátkozással beféltettek Spencer és Carlisle, azt vetvén a' Ministerek szemire, hogy igaffágtalanság vólna, költségét kívánni, 's a' mellett a' Parlamentumot olyan bizontalanságban hagyni, hogy tsak annyit se tudhasson, hogy valyon ezen költség, békefféges vagy háborus készületekre fog e' szolgálni? Igen különös az is, mondja Spencer, hogy a' Ministerek egy igen esméretes Irlandust (Napper Tandyt) tsupán a' Frantzia Respublikához viseltető kedvezésből szabadon btsátottak, és ki adtak légyen. — Hanem erre azt felelte Lord Pelham, hogy annak az Irlandusnak szabadon való btsáttatása 's ki adattatása, telyefféggel nem a' Frantziákhoz való kedvezésből esett: hanem, hogy ez az Irlandus oly dolgokat nyilatkoztatott ki, hogy ötet sokkal jobb vólt el btsátani, mint egyebet tsinálni véle.

„Ministereink (igy szoll Lord Grenville) nagy summa segedelmeket kívánnak tóllünk, hogy feles számú szárazon való és hajós seregeket tartassanak: 's nekünk még is meg nem mondják, hogy a' katonaságot mi okon akarják fegyveres lában tartani. Békeffég van e', vagy hadakozás? Meg kellene Ministereinknek felelni ezen kérdésre előbb, hogy sem segedelmet kernének. Minden nyilatkozásaik, mellyeket ezen dologban tóllök kívánunk, nem hogy meg világositanának bennünket, hanem inkább homályosabbakká tefzik szemeinket. Az én gondolatom tehát az, hogy a' kívánt segedelemben meg ne egygyezzünk addig, míg meg határozva meg nem mondják, hogy: há-

borunk van e' Frantzia országgal, vagy békességünk?

A' Ministerium olyan nyilatkozatást tétett L. Grenvillnek ezen beszédére, hogy a' Ministerek ilyen kényes dolog felől bővebb magyarázatba közönségesen ki nem botsátkozhatnak: és ha a' Parlamentum e' felől többet tudni kíván, szükség, hogy kérésével által a' Királyhoz folyamodjon.

L o n d o n b ó l Decemb. 19-dikén. Az itt ki jövő Morning Post nevű Ujságban, sok egyéb e' félék között, ezeket olvassuk: — „Seregeink még M á l t a szigete' birtokában vannak. A' Ministerek' részénlévők ezt mondják: hogy Anglia nem adhatja ki ezen szigetet, minthogy legelőbb a' Frantziák szegték meg az Amiensi Köteft. Azonban illő volna, hogy ő ezen állatást valóságnak lenni egész Európa előtt meg mutassa. Ha ezt meg bizonyíthatja, kérjen elégtételt: 's mihamlyt ezt nyert, azonnal hagyja oda M a l t a szigetet. Hanem ezen szigetet olyan megbántódásainkért való elégtételül, mellyekért nyilvánosság szót tenni nem merünk, alacsonytság és hűségtelesség. — Azt is közönségesen erősfítik Ministereink ezen Parlamentumban, hogy ók Helvétziának belső állapotjába mind ez ideig nem avatkoztak. Még is közönségesen írja a' Frantzia Konzuláris Ujság, a' Moniteur, hogy az Anglus Agens M o o r e, Konstantzban tartózkodott légyen egy darabig 's ott, a' Helvétziai utólsó revolútzio fejeivel tanátskozásokat tartott. Hogy kelljen ezt magyaráznunk? Ha igaz, a' mit a' Moniteur ir, szükség Ministerainknak magokat ellene védelmezni;

vagy ha igazán Konstantzban járt Moore, egyenesen meg kell azt vallani. Ha tsak úgy volt Moore Konstantzban, mint Követség béli Kém, ugyan roszfűl vitte még tsuk a' spioni munkát is véghez, hogy olyan könnyen reá esmertek.

A' Londonban lévő Frantzia Követtel Gen. Andreossyval, leg többet Sir Sidney Smith van egygyütt, a' kiról el lehet mondani, hogy az egész Frantzia revoluzciónak ideje alatt egy leg veszedelmesebb ellensége volt a' Frantziáknak. Majd minden nap látogatják egymást. — Maddox és Pitzo nevü, Londoni hires vetekedók, egy álláson ismét igen nevezetes vetekedést tartottak ökleikkel Dec. 20-án. Leg alább 40 ezer nézője volt ezen két balgatagnak. Egy egész oráig és 10 minutáig küszködtek, és 74 versben kezdették újra a' viaskodást; midön vegezetre Maddox, el lankadván, a' másíknak kéntelenítetett engedni a' győzedelmi ditsóságot, és nyereséget.

London, Dec. 20-án. A' háború alatt kardal szolgált tisztjeink, a' magános házakban való komédiajádzásra kezdették számosan adni magokat, kikre nézve ezt a' kérdést olvassuk közönséges leveleinkben: hogy a' Márs fiaihoz illő foglalatosságnak lehet e' az e' félét tartanunk?

Az Angliai Parlamentum Házaiban a' Konstituzió természeté Izerént mind örökké fenn állani szokott két ellenkező pártokra nézve, minden eddig való vetekedésekből azt leket ki hozni, hogy a' Pitt ideje béli Oppozitziónak állapotja, egészszem meg változott, és egészszem különböző egy-

gyesülések vannak származásban. A' régi O p p o s i t z i ó tagjai, Fox, Grey, Tierney, Gr. Moirra, 's többek, nyilvanságosan az Addington és a' több Ministerek' pártjokhoz tsatolták magokat. A' mostani úgy neveztető Oppositziót ellenben tsak a' Pitt barátjai, Windham, Grenville, 's a' több ezekkel egy értelemben lévők formálják. — Addington egész törekedéssel azon van, hogy a' pénzpazérlásban és a' Státus egyéb dolgaiban való vizsgálásoknak, eleit vehesse: a' mi pedig Pittet illeti, felőlle azt jegyzik, meg hogyha a' maga szemelyére nézve bár mi meg vesztegetődhethetlennék lenni bizonyította is magát: teremtményeinek tsakugyan igen szabad mezőt engedett, a' kik az ő kegyelmeivel vizsgálván, azokkal uzsoráztak, penziokat olzogattak ki, új tiztségeket állítottak fel, 's több e' félek.

Elegyes Dolgok.

Frantzia Ex-Director Barras, a' ki abban az időben, a' midőn azon Respublika kormányát maga kezére vette volna Bonaparte, nagy tekintetben élt, és az előttünk esméretes Van der Noot; a' ki az Auftriai Német Alföldet néhai II. Jósef Császár ellen fellázasztotta, most Brüsszelben privatizálnak. — Azoknak a' Belga tizteknek, a' kik a' Helytartó Fejedelem kedviért honynyaikból ki költöztek, ígéretet tett az Orániai örökös Herczeg az eránt, hogy a' Német Országban általa fel állittatandó hadi nép közt bizonyosan applicaltatni fogja.

Magyar Ország.

Sopronban, az 1-ső hó 5-dikén: Ez azon idő pont, ez azon egyik kellő része az esztendő-

nek, mellyben Társaságunk előbbi szokása szerént öröm innepét tartotta. A' Jeles gyülekezet meg jelenésekor érzették társaink, mennyire ébred a' tsekély tehetség' hamvas szikráiból is láng, ha élesztetik. Örültünk számos Uraságok szives indulatit tapasztalván, mellytől serkentetvén, munkáink hallására fel gyülekeztek. Ezen gyámolink közikben vólt szerentsénk látni Mélt. Gróf Bethleni Bethlen Urat is Erdélyből, a' ki ha a' többekkel együtt elménk tsekély szüleményeivel meg elégedett, annál nagyobb serentse reánk nézve. — A' folyó hó elsőjen tartván innepünket, illy rendel mondottuk el munkáinkat. Berzsenyi Zsigmond R. Titoknok, a' Haza javáért tett buzgó faradozás' ditső jutalmait feftegetvén, bé köszönte. Gömbös János A. Titoknok az idő gyors de hasznos le folyásáról Záfó rendi szerint ver sezett. Rátz János szabad beszédben szájolta, mint szerezhetni halhatatlan nevet. Lampért György alagyában azon módokat tette ki, mellyek által a' hálaadatosság magát leg inkább ki mutatja. Balassa János az egyenetlenség szomorú következéseiről szólott folyó beszédben. Döbröntei Gábor Könyvtartónk a' Magyar nyelv' vizsontagságairól dalolván, hat lábú versekben meg köszönte a' fő rendü halgatóság' innepünkre lett meg alázását 's eddig mutatott kegyességét. Utóljára pedig T. T. Tzinke Ferencz Ur' a' Budai fő Gimnazium egyik nagy érdemü Tanítójának ekkoriban hozzánk érkezett, 's T. T. élő ülő Urunk által el olvasott szép munkája fejezte bé öröm innepünket; 's a' midön drága pártfogóinknak boldog új elztendőt kívántunk, el szíot tunk.